

De jury is van oordeel dat de Prof. Mr N.J.P. Giltay Veth Scriptieprijs 2008 van de Vereniging voor Sport en Recht, ter beschikking gesteld door Rabobank Nederland, dient te worden toegekend aan:

mr Lisette Langedijk

voor haar scriptie:

Kans of bedreiging. De gevolgen van de Webster-case bezien vanuit het Nederlandse arbeidsrecht.

- De vraag die Lisette Langedijk zichzelf stelde was: "Welke gevolgen heeft de Webster-case voor de voetbalwereld, bezien vanuit het Nederlandse arbeidsrecht."
- In de zaak Webster oordeelde het CAS dat een beroepsvoetballer die zijn arbeidsovereenkomst tussentijds onbevoegd beëindigde om bij een andere club in dienst te treden slechts de restwaarde van zijn contract (d.w.z. het salaris over de nog resterende contractsduur) als vergoeding moest betalen.
- Lisette onderzoekt in haar scriptie hoe deze uitspraak van het CAS zich verhoudt met het Nederlandse arbeidsrecht en hoe die uitspraak in de praktijk moet worden gezien in het licht van de vergoedingen die clubs gewoon waren te ontvangen bij een voortijdige beëindiging van de arbeidsovereenkomst, zowel in relatie tot het oude transfersysteem en als bij het nadien praktijk geworden systeem van de (al dan niet door het eenzijdig lichten van een optie) verlengde arbeidsovereenkomst, die bij een overgang naar een andere club door de speler wordt afgekocht.
- Lisette Langedijk komt in haar scriptie o.a. tot de conclusie dat een speler er belang bij kan hebben om zijn arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd tussentijds en onbevoegd te beëindigen, omdat zij de kans groot acht dat de alsdan door de speler aan zijn club te betalen schadevergoeding naar Nederlands recht op grond van de gefixeerde schadevergoeding (het salaris over de nog restende contractsduur) lager zal zijn dan de vergoeding die de club van de nieuwe club had kunnen ontvangen. Ervan uitgaande dat de vertrekkende speler de schadevergoeding niet zelf betaalt maar zijn nieuwe club, kan deze regeling ook voor de nieuwe club voordeliger zijn.
- Lisette Langedijk komt voorts tot de conclusie dat wat zij het huidige transfersysteem noemt - de door clubs te vragen hoge vergoedingen als een speler de arbeidsovereenkomst tussentijds beëindigt - in strijd is met de ratio van het Bosman-arrest en het transfersysteem kan terugbrengen tot de pre-Bosmandagen, omdat er feitelijk toch een belemmering is om van werkgever te veranderen. Dit systeem staat volgens haar tevens op gespannen voet met het arbeidsrechtelijk beginsel van de ongelijkheidscompensatie, zeker wanneer clubs door het lichten van de eenzijdige optie de arbeidsovereenkomst langdurig kunnen verlengen, wat tot een ongelijke machtsverdeling leidt in de verhouding tussen de speler en zijn club.
- De auteur komt tot twee aanbevelingen:
 - (1) Clubs doen er verstandig aan om gebruik te maken van de mogelijkheden om de hoogte van de schadevergoeding die een speler verschuldigd is als hij zijn contract onbevoegd tussentijds opzegt

vooraf contractueel overeen te komen. De gefixeerde schadevergoeding kan immers volgens de FIFA-bepalingen en het Nederlands arbeidsrecht contractueel op een hoger bedrag worden gesteld dan de waarde voor de resterende duur.

(2) Het zou volgens haar de legitimiteit van het systeem zeer ten goede komen als men in de voetbalwereld tot het formuleren van richtlijnen voor een uniforme vaststelling van vergoedingen zou komen. De club wordt dan gecompenseerd en de speler weet dan vooraf ook waar hij aan toe is.

- De scriptie is op een heldere, zeer prettig leesbare wijze geschreven met een toonzetting die verraadt dat de auteur de materie goed beheerst en wel op zodanige wijze dat het de juryleden, ondanks de omvang van de scriptie (81 pagina's), geen moeite heeft gekost deze scriptie zonder onderbreking te lezen.
- De eigen opvattingen van de auteur zijn in de scriptie goed beargumenteerd en het resultaat van een gedegen onderzoek waarin veel relevante jurisprudentie en literatuur is betrokken. Vanuit een duidelijke probleemstelling worden de gestelde vragen op een logische en wetenschappelijk verantwoorde wijze beantwoord.
- De jury is altijd prettig verrast wanneer de door een auteur geventileerde eigen mening er niet één is waarbij de auteur zich aansluit bij gangbare opvattingen maar op grond van onderzoek tot eigen opvattingen en aanbevelingen komt en die ook durft te verdedigen. Dit verraadt een grondige beheersing van de materie. Daarvan is bij Lisette Langedijk zeker sprake.
- De jury heeft daarom unaniem besloten de Scriptieprijs voor 2008 toe te kennen aan Lisette Langedijk.

De Jury, Zeist 13 november 2008

Mr. O.J.H.M. van Eijndhoven	mr F.C. Kollen	mr E.C.B.
Adriaanse	mr M. Boetekees	
(voorzitter)	(secretaris) (lid)	(lid)